

פרשת תרומה

נתינה ונדיבות

בפרשה זו מתוארת בקשתו של ה' מבני ישראל לתרום חומרים לבניית המשכן. תרומה זו, כמו כל תרומה, מתבססת על נדיבותו של האדם. נדיבות היא הסכמה לתת לאחר ללא כל מטרת רווח. נדיבות היא יסוד מרכזי בחיים החברתיים. חברה בריאה מתבססת על נתינה, שהרי (לצערנו) בכל חברה מצויים חלשים, וכן חזקים יותר היכולים לתמוך בהם. הנתינה יכולה להתבטא בדרכים שונות: בנתינת כספים, בגדים או אוכל, בפעילות התנדבותית – עם קשישים, עם בעלי צרכים מיוחדים, בעזרה לחבר המתקשה בלימודים ועוד. נדיבות נדרשת גם במעשים שאינם מוגדרים "נתינה", כמו הלוואת מחק או עיפרון לחבר, ויתור על תפקיד מרכזי במשחק ונתינת הזדמנות לילד אחר להשתתף וכדומה. נוסף על השיחה בנושא זה, האמצעי החינוכי הטוב ביותר במקרה זה הוא כמו תמיד – דוגמה אישית. אפשר לספר לכיתה על מעשי התנדבות שאתם מעורבים בהם, וכמובן, לפעול בנדיבות ומתוך נתינה בעבודתכם השגרתית עם התלמידים.

במדור רואים עולם

השבוע מעלה המדור את נושא תרומת איברים ומציג את עיקרו על קצה המזלג. מסתבר שהחשיפה לנושא מגיל צעיר, מעלה את המודעות לחשיבותו, ומגבירה את הסיכוי שילדים אלו יתגייסו לנושא תרומת איברים לכשייתבגרו. אנשים רבים סבורים שתרומת איברים אסורה על פי הדת. דבר זה אינו נכון! נהפוך הוא, תרומת איברים מצילת חיים היא מצווה גדולה, ורבנים רבים מעודדים אותה. אפשר לבדוק זאת בקלות באתרים רבים באינטרנט.

בקרן תל"י פותחה תכנית לימודים העוסקת בנושא זה, ובה אמצעים מרשימים וצבעוניים. את התכנית אפשר למצוא באתר האינטרנט של תל"י, בעמוד זה :

<http://www.tali.org.il/books3.asp>

על המדרש

המדרש מספר לנו על עובד ציבור – בנימין הצדיק. כבר בשמו של גיבור הסיפור מופיע רמז לכך שהוא אינו עושה רק את חובתו ותו לא. הקופה שבנימין אחראי עליה אינה שלו אלא של הקהילה. כאשר מצבם הכלכלי של חברי הקהילה קשה – מתדלדלת גם הקופה (ואם המצב הכללי היה קשה, סביר להניח שגם מצבו של בנימין קשה יותר מהרגיל). מהסיפור עולה שהאישה הייתה אלמנה ובניה – יתומים. בתנ"ך מתואר האל כדואג במיוחד ליתומים ואלמנות, כיוון שאין להם גב כלכלי ומי שייצג אותם ויגן עליהם. ייתכן שבנימין הרגיש חובה לדאוג להם וצמצם במזונות משפחתו כדי שהם לא ימותו ברעב. בנימין הצדיק נהג **לפנים משורת הדין** – שכן בתוקף תפקידו לא היה צריך לתת מכספו שלו, ודאי שלא כמויות עצומות כאלה של מזון (נסו לדמיין כמה אוכל צריך כדי להאכיל משפחה גדולה כזו!).

שאלה לדין:

בנימין הצדיק היה יכול לתת לאישה מעט כסף משלו, ולשלוח אותה לבקש עוד מאחרים. מדוע, לדעתכם, הלך "עד הסוף" ופרנס אותה ואת בניה כל שנות הרעב?

מה בפרשה

בפרשה זו ניתנת הוראה לקחת תרומה מבני ישראל, ואחר כך מובא תיאור מפורט של המשכן ושל כליו:

ארון הברית – ובתוכו לוחות הברית.

הכרובים – חיות מכונפות המונחות על הארון ונושאות את המרכבה האלוהית.

השולחן וכליו – שעליו לחם הפנים.

המנורה – בעלת שבעה קנים.

יריעות המשכן – המשכן הוא למעשה אוהל מיטלטל שקירותיו הם יריעות בד.

הפרוכת – מעין וילון או מסך המבדיל בין הקודש לקודש הקדשים.

המזבח בחצר המשכן – להקרבת הקורבנות.